

Den 12. august 1991

Kommissionen for De Europæiske Fælleskaber

Under henvisning til Kommissionens brev af 8. august 1991 – GD XI/011115 – vedrørende Øresundsforbindelsen skal den danske regering meddele følgende:

På dansk initiativ blev der på embedsmandsplan den 20. marts 1991 afholdt et møde med Kommissionen, hvor der blev redegjort for projektet, og herunder specielt for de omfattende miljøundersøgelser, idet Kommissionen samtidig modtog alle relevante undersøgelsesrapporter. Samtidig blev det fra dansk side tilbudt at fremkomme med de yderligere oplysninger, som Kommissionen måtte ønske.

Efter mødet anmodede Kommissionen i brev af 22. marts 1991 om den danske regerings synspunkter i anledning af, at der var indgivet nogle klager vedrørende projektet, der efter klagerens opfattelse ville indebære en krænkelse af direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet) samt af direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle.

I brev af 14. maj 1991 redegjorde den danske regering for sine synspunkter.

Umiddelbart inden den berammede 3. behandling, hvor Folketinget skal tage endelig stilling til lovforslaget om Øresundsforbindelsen, har regeringen modtaget det ovennævnte brev af 8. august 1991, hvori Kommissionen på ny rejser spørgsmål om projektets forhold til VVM-direktivet og fuglebeskyttelsesdirektivet.

Det fremgår af brevet fra Generaldirektoratet, at Kommissionen ikke har haft lejlighed til formelt at tage stilling til de fremførte klager.

I. VVM-direktivet

1. Lovforslaget om anlæg af en fast forbindelse over Øresund er omfattet af artikel 1, stk. 5, i VVM-direktivet.

Artikel 1, stk. 5, fastsætter, at dette direktivs regler om fremgangsmåden m.v. for vurderingen af store anlægsprojekters miljømæssige virkninger ikke finder anvendelse på »projek-

ter, der vedtages i enkeltheder ved en særlig national lov, idet de mål, der forfølges ved dette direktiv, herunder at stille oplysninger til rådighed, nås gennem lovgivningsprocessen.«

Bestemmelsen skal ifølge sin egen formulering og ifølge præambelns betragtning 12 ses som et udslag af, at direktivets mål, herunder stille oplysninger til rådighed, nås gennem lovgivningsprocessen. De nationale forfatninger i de 12 medlemsstater indeholder med henblik på at sikre den demokratiske debat regler om forberedelsen af nationale love og sikrer herunder en grundig offentlig debat også af miljøspørgsmål på grundlag af oplysninger, som indeholdes i lovforslag, eller oplysninger, som de nationale parlamenter modtager fra vedkommende minister.

De reale hensyn, som ligger til grund for direktivet, tilgodeses ved den nationale lovgivningsprocedure.

Bestemmelsen i artikel 1, stk. 5, angår efter sin ordlyd »projekter, der vedtages i enkeltheder ved en særlig national lov«. Denne ordlyd må fortolkes i lyset af de ovenfor angivne reale hensyn, som ligger til grund for direktivet.

Denne formulering må på den ene side indebære, at det ikke er tilstrækkeligt til, at et projekt falder uden for direktivets anvendelsesområde, at der i en generel bevillingslov – f.eks. den danske finanslov – er medtaget lovhjemmel til at iværksætte et projekt, jf. også ordene »en særlig national lov«. Parlamenters drøftelser af sådanne bevillingshjemler vil jo i almindelighed heller ikke omfatte miljømæssige aspekter, og det er derfor ud fra de reale hensyn bag direktivet helt naturligt, at reglerne om høring m.v. skal iagttages, når vedkommende minister senere udnytter bevillingshjemlen og træffer afgørelse om et projekts iværksættelse.

Betingelsen om, at der skal foreligge »en særlig national lov«, ville i og for sig være opfyldt ved en national bemyndigelseslov, der helt kortfattet og uden særlig specifikation bemyndigede en nærmere angiven minister til